

ואף על גב שאבא ואמא נפטרו מהעולם הצעה, יש חדוה בכל שפות. שנינו, בשעה שהאדם משחר את הקדוש ברוך הוא בחדרה שלו, בא קדוש ברוך היא לנו עدن ועוקר ממש את אביו ואמו, שהם שפתפים אותו, ומבייא אותו עמו לאורה חדרה, וכולם מזמנים שם, ובני אדם לא יודעים. אבל בצרת האלים, הקדוש ברוך הוא מזמן אליו לבודו, ולא מודיע לאביו ולאמו. זהו שפתחותם (תהלים י) בacz ליאקרת הא' ואל אלהי אשוע וגוי.

ר' י"ט מהימנא

אמר קדוש ברוך הוא, אני ושכינתי שפותה הנשמה, ואביו ואמו שפותה הגוף. שאביו מזריע לבן של העינים ושל העצמות ושל הגידים וחתם, והasha שחור שבעצים ושער ובשר ועור. וגם כך שמים וארץ וכל חיליהם השפותו ביצירתו: מלכים, מהם יציר הטוב וישר הרע להיות מציר מושגיהם. שמש ולבנה להאריך לו יום ובלילה. חיות ובהמות ועופות ודגים התפרנס מהם, וכל עצים וזרעים הארץ להתפרנס מהם.

מה עשה הקדוש ברוך הוא? עקר את אביו ואמו מעדן והבאים עמו, להיות עמו בחרותם בנו, ואין חדרה בחרות הגאה, שפטותם בה (דברי הימים א טז) ישמחו הרים ותגל הארץ ויאמרו בגוים כי מלך. אז ירננו עצי העיר מלפני הארץ, כי בא לשפט את הארץ. עד

(כאן ר' י"ט מהימנא).

חו' אותו צל של קדם והלו לתוכה הבית כמו דמות אדים. נפל על פניו רב' אבא. אמר רב' יוסי, נספרי שבקום זה ראיית את רב' פנחים בן יאיר, يوم אחד היה

חדרה בכל שופטה חוו. ר' גינון, בשעתה דבר נש (דף ר'ב ע"א) שhaft לקדוש בריך הואatti לגנטה לחדרה דיליה, קדוש בריך הואatti לאבוי הדען, ואעker מטמן (ס"א הדען תפ"נ) לאבוי ואמיה, דאיןון שופטין בהדרה, ואיתמי לון עמיה לההוא חדרה, וכלחו זמיגין תפ"נ, ובני נשא לא ידען. אבל בעקבות דבר נש, קדוש בריך הוא זמין לגיביה בלחודי, ולא אודע לאבוי ולאמיה, הדא הוא דכתיב, (תהלים יח) בacz לי אקרת זי ואל אלהי אשוע וגוי.

ר' י"ט מהימנא

אמר קדוש בריך הוא, أنا ושכינתי שפותה דגשמה, ואבוי ואמיה שופטה דגופה, דאבוי מזריע לבן, דעינין, וגרמיין, וגידין, ומוחה. ואתה שחור דעינין, ושער, וברשתא, ומשבא. ואוף כי שמייא וארעא. וכל מילין דלהון, אשתחפו ביצירתה. מלאכין, מהון יציר הטוב ויוצר הרע, מגהון יציר הטוב ויוצר הרע למחיי מציר מתרויהו. שמש ואשרה, לאנדרה ליה ביממא וליליא. חין ובעירן ועופין ונונין, לאתפראנס מאהון. כל אילין וערעין דארעא, לאתפראנס מאהון.

מה עבד קדוש בריך הוא, עקר לאבוי ולאמיה מגנטה דען, ואיתמי להו עמיה, למחיי עמיה בחדרה דבוני, ולית חדרה בחדרה דפורךנא, דכתיב בה, (דברי הימים א טז) ישמחו הרים ותגל הארץ ויאמרו בגוים כי מלך. (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי העיר מלפני זי כי בא לשפט את הארץ. (ע"ב ר' י"ט מהימנא).

אודה' ר' ההוא טולא דמלקדיםין, ואזל' גו ביתה, כמו דיקנא דבר נש. נפל על אנטוי רב' אבא. אמר רב' יוסי, אדרפנא דבhai אתקרא חמינה ליה לרבי פנחים בן יאיר,